

Важливу роль відіграє також беззаперечне дотримання встановлених правил і процедур інформаційної безпеки. Наприклад, якщо користувачі знають, що їх фінансові установи ніколи не зв'язуватимуться з ними по електронній пошті з проханням повідомити пароль або деталі банківського рахунку, вони не стануть жертвами фішингу або атаки з метою крадіжки ідентифікації. Навчання користувачів Інтернету скорочує кількість потенційних жертв кіберінцидентів. Держава повинна розробити відповідну інформаційну програму розумної поведінки щодо попередження кіберзлочинності. До її поширення слід долучити громадські кампанії, школи, інформаційні центри і ВНЗ, реалізуючи приватно-державні партнерства.

Проблема протидії комп'ютерної злочинності – це комплексна проблема. Закони України та інші нормативні документи у сфері кібербезпеки повинні відповідати сучасному рівню розвитку інформаційних технологій. З цією метою необхідно проводити цілеспрямовану роботу з гармонізації й удосконалення законодавства, що регулює поширення інформації в телекомунікаційних мережах. Одним з пріоритетних напрямків є також організація взаємодії і координації зусиль правоохоронних органів, спецслужб, судової системи, забезпечення їх необхідною матеріально-технічною базою, а також розвиток державно-приватного партнерства.

Одержано 01.11.2017

УДК [343.9 : 343.431] 477

Тетяна Анатоліївна ШЕВЧУК,

кандидат юридичних наук, викладач кафедри кримінального права і кримінології факультету № 1 Харківського національного університету внутрішніх справ

РОЛЬ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ

Торгівля людьми є однією з найжорстокіших форм порушення основних прав і свобод людини. Незалежно від виду експлуатаційної мети, торгівля людьми має тяжкі, а часом фатальні наслідки для постраждалих осіб. Злочин торгівлі людьми постійно еволюціонує услід за прагненнями злочинців отримати щонайвищі прибутки від експлуатації постраждалих та протистояти зусиллям правоохоронних органів з протидії їхній злочинній діяльності [1, с. 6].

Згідно з даними соціологічних опитувань, населення все більше схиляється до хибної думки, ніби протидія злочинності – справа винятково правоохоронних органів. Кримінологи ж, у свою чергу, справедливо вважають, що протидія злочинності як загальносуспільне завдання повинна здійснюватися зусиллями всього суспільства, а створена цим суспільством система правоохоронних органів – лише один з інструментів, хоча й найбільш специфічних.

Важливу роль у розв'язанні багатьох соціальних завдань, пов'язаних із торгівлею людьми, в тому числі, відіграють неурядові організації. У сучасних міжнародних документах із проблем протидії торгівлі людьми вони перебувають у центрі уваги як організації, котрі захищають права особи, надають соціальну і психологічну допомогу, а також ініціюють прийняття державними органами рішень, законів і розроблення механізмів запобігання правопорушенням [2, 97].

Визначальне місце серед неурядових організацій з протидії торгівлі людьми посідає громадська організація «Ла Страда Україна», серед основних завдань діяльності якої є сприяння запобіганню торгівлі людьми, інших проявів насильства, жорстокого поводження, особливо по відношенню до дітей; сприяння дотриманню прав українських громадян, які перебувають за кордоном та недопущення потрапляння їх до ситуації торгівлі людьми; сприяння більш глибокому розумінню умов і причин, що породжують проблеми насильства, дискримінації, торгівлі людьми, насильству та дискримінації в суспільстві; сприяння проведенню досліджень з зазначеної проблематики, організації конференцій, форумів, громадських акцій.

Крім того, у 2011 році було створено Всеукраїнську коаліцію громадських організацій щодо протидії торгівлі людьми, до якої долучились громадські організації, які працюють в сфері захисту прав потерпілих від торгівлі людьми в Україні, зокрема : Миколаївський фонд «Любисток», Громадський Рух «Віра, Надія, Любов» м. Одеси, Харківська міська організація Міжнародної організації «Жіноча громада», Закарпатська громадська жіноча організація «Веста», Дніпропетровська обласна громадська організація «Промінь», Західноукраїнський центр «Жіночі перспективи», Міжнародний благодійний фонд «Карітас України» та багато інших.

За результатами оцінки діяльності громадських організацій з протидії торгівлі людьми можна виділити наступні форми їх діяльності:

Актуальні питання протидії кіберзлочинності та торгівлі людьми.
Харків, 2017

- удосконалення вітчизняного законодавства про громадські організації з визначенням ефективного механізму, їх залучення до формування державної політики у сфері протидії торгівлі людьми;

- участь у розробленні та впровадженні національних та місцевих програм із протидії та захисту жертв торгівлі людьми;

- моніторинг діяльності владних органів, перш за все, здійснення контролю за ходом реалізації державних програм із протидії та захисту жертв торгівлі людьми;

- організація і проведення різноманітних заходів (тренінги, семінари, круглі столи, брифінги, масові акції, інформаційні кампанії) та ін., а також участь у форумах, спільних проєктах з міжнародними громадськими організаціями;

- налагодження зв'язків з міжнародними організаціями, розповсюдження в Україні змісту та основних положень міжнародно-правових документів з прав людини та протидії торгівлі людьми;

- створення та подальше забезпечення діяльності «гарячих ліній» з питань торгівлі людьми;

- створення мережі організацій, які б надавали соціальну допомогу потерпілим, що постраждали від торгівлі людьми за місцем їхнього проживання (реабілітаційних центрів, притулків);

- сприяння підвищенню рівня правової грамотності населення та захист прав громадян, які стали жертвами торгівлі людьми;

- здійснення інформаційно - пропагандистської діяльності (особливо серед молоді) з метою інформування про масштаби торгівлі людьми, основні причини цього явища, та алгоритм дій у разі перетворення на жертву цього злочину;

- створення інтернет – центрів для громадських організацій з метою їх інтернаціоналізації;

- організація інформаційних і тренінгових центрів.

Проаналізувавши основні форми діяльності громадських організацій щодо протидії торгівлі людьми, слід зазначити, що їх основна перевага в тому, що вони можуть інтегруватися, вони більш гнучкі, ніж державні органи, і це дає їм можливість швидко реагувати на зміну ситуації у суспільстві. Громадські організації вільні у виборі форм та методів роботи, вони не зарегламентовані певними нормами, і не обмежені функціями та рамками [3, с. 127].

Таким чином, можна з впевненістю констатувати, що громадські організації становлять значний масовий досить ефективний та інтенсивний потенціал протидії злочинності в цілому, та злочинам, пов'язаним з торгівлею людьми, зокрема. Саме їх активність в політичному та соціальному житті країни привертає увагу всього суспільства до появи та розповсюдження торгівлі людьми. Якщо це злочинне явище соціально обумовлене, то протидіяти йому повинен саме соціум в особі об'єднання громадян на основі росту його національної свідомості та в тісній взаємодії з міжнародною спільнотою, що буде запорукою зміцнення гарантій прав людини на міжнародному рівні.

Список використаних джерел:

1. Васильєва М. О., Касько В. В., Орлеан А. М., Пустова О. В. Україна як країна призначення для торгівлі людьми : матеріали для практичного використання працівниками прикордонної служби, правоохоронних органів та суддями. Київ, 2012. 120 с.
2. Іващенко В. О. Торгівля жінками та дітьми: кримінологічні та кримінально – правові аспекти боротьби : монографія. Київ : Атіка, 2004. 112 с.
3. Балакірева О. М., Бондар Т. В., Галустян Ю. М., Горбунова О. Г. Секс бізнес в Україні: спроба соціального аналізу. Київ : Український інститут соціальних досліджень, 2001. 159 с.

Одержано 01.11.2017